آینه

ایران

سرمقاله: «قاعده بازی تهران میان روسیه و غرب»
صادق زیباکلام

مرحلـه جدید مناسـبات ما با دو طرف روسـی و غربی از حساسـیت ویژه‌ای برخوردار اسـت و طی آن باید عناصر مختلفـی اعم از تجربه‌های تاریخی و قاعده بازی قدرت‌ها را مدنظر قرار داد. در این مرحله با آنکه تحریم‌های اخیر غرب علیه روسیه - بعد از جنگ داخلی اوکراین- فرصت مناسبی را برای کشـورهایی مثل چین و ایـران فراهم آورده و باعث شـده روس‌ها سطح همکاریشـان را با ما و دیگر کشورهای شـرقی افزایش دهند اما رفتار سیاست خارجی ایران در این برهه نباید تصویر بازیگری فرصت‌طلـب را از تهران در نگاه طرف‌های غربی مجسـم سازد. به نظر می‌آید در این مرحله معقول‌ترین سیاست همانا برقراری نوعی توازن و رفتار متعادل میان دو قطب غربی و روسـی اسـت. این تفکری که به‌نظر می‌آید دولت روحانی دنبال می‌کند درست برخلاف نسخه‌ای است که طیفی از جریان‌های تندروی اصولگرا تجویز می‌کنند کـه دولت اعتدال را به رویگردانـی از اروپا و غرب و الحاق به ائتلاف‌هایی با حضور روس‌ها یا چینی‌ها فرا می‌خوانند.

اعتماد

یادداشت: «پاسخ‌هایی که نگرفتیـم و تلفنی که پاسخ دادیم»؛ مجتبی مقصودی

بعد از سـال‌ها تیرگـی در روابط میان ایران و بریتانیا و فزونی سوءتفاهمات و سوءبرداشت‌ها، دیدار میان کامرون و روحانی گامی به پیش به شـمار می‌رود و شـاید مهم‌ترین ویژگی این مذاکرات این است که قفلی که با اقدام نسنجیده عده‌ای که به سفارت این کشور در تهران حمله کردند، بسته شـده بود را باز کرد. هرچند نباید فراموش کنیم این دیدار گام نهایی نیسـت و هنوز سوءبرداشـت‌ها در مناسبات دو کشـور وجود دارد. اما این سوءتفاهمات باعث نمی‌شود که ما از مذاکره فرار کنیم یا درخواست خروج این کشور از روند مذاکرات را صادر کنیم... بهترین بستر کاهش سوءتفاهمات، افزایش مذاکرات، گفت‌وگوها و اعطای سیگنال‌های مثبت اسـت که نشان از کاهش سـوءتفاهم‌ها دارد. من برخلاف دوسـتانی که دایما معتقدند باید از میز مذاکره بلند شد و برخی از بازیگران را از روند گفت‌وگوها کنار گذاشت، بر این باورم باید به نکات و نقاط سوءتفاهم‌برانگیز توجه کنیم و آنجا که سوءتفاهم بیشتر است را رفع و رجوع کنیم.

جوان

یادداشت: «ادامه راهی که از ترکمانچای آغاز شد» محمدجواد اخوان

واقعیت آن اسـت که اگر برخـی نخبگان ما حتی در رقابت‌های سیاسـی خویش به جای آنکه با اتکال به ذات باری‌تعالـی و تکیه بـه حمایت‌های ملت ایـران، فعالیت سیاسی خویش را ادامه دهند، امید داشته باشند تا چراغ سبز دشمن یا تعاملات دیپلماتیک راه را برای قدرت‌یابی یا قدرت‌افزایی آنها باز کند، سـخت در اشتباهند چرا که به همان میزان که غرب و سـلطه‌گران اسـتکباری قابل اعتماد نیستند، ملت ایران نیز نسبت به استقلال خویش حساسیت لازم را داراست.

وطن امروز

سرمقاله: «به نام مردم به کام دشمن!» رضا ملک‌زاده

یکی‌ازشعارهای‌مردم‌فریب‌سیسـتم‌سـرمـایـه‌داری «خصوصی‌سازی» و واگذاری اقتصاد به «مردم» است؛ شعاری کـه در حقیقت ابزاری برای توسـعه یک سیسـتم «رانتی» سـرمایه‌محور اسـت... هر کجا «انحصار» به صورت عامدانه با مهندسـی از بالا گسـترش یافت نام «خصوصی‌سـازی» و «اصل ۴۴ قانون اساسـی» را پیش کشـیدند! بخش اعظم پتروشـیمی را یک اقلیت اداره می‌کند! همان اقلیت محض مدیریت اکثر شـرکت‌های نفت و گاز را برعهده دارد! گروه یادشـده ده‌هاهزار سـازمان مردم‌نهاد را هم در کشور تحت پوشش خود دارد! اتفاقا چندشرکت انحصاری ارایه خدمات مشاوره سرمایه‌گذاری نیز تاسیس کرده‌اند که به شرکت‌های چندملیتی پایه‌گذار نظام لیبرال ـ سرمایه‌داری سرویس ویژه از داخل بازار ایران ارایه می‌کنند! به‌صورت کاملا خودجوش مجموعـه‌ای از بانک‌ها و شـرکت‌های مالـی- اعتباری نیز متعلق به همین اقلیت است! اکنون شعار می‌دهند که باقی را هـم به «مردم» واگذار کنید! هرچـه از این دایره جا مانده باید «خصوصی‌سـازی» شـود... از آموزش‌وپرورش گرفته تا صداوسیما و وزارت بهداشت و باقی‌مانده وزارت نفت! کشورها اینگونه اشغال می‌شوند آقای رییس!

کیهان

سرمقاله: «صندوق لاشخورها!»؛ جعفر بلوری

(vulture fund)صنـدوق کرکـس نام یک صندوق سرمایه‌گذاری (صندوق سهامی اختصاصی) است که فعالیت اصلی آن به شـکل سـرمایه‌گذاری روی بدهی شـرکت‌ها و کشورهای ورشکسـته یا بحران‌زده است... آرژانتین یکی از کشـورهایی اسـت که طی سال‌های گذشـته، مجبور بـه همکاری با کرکس شـده و از طرفی به‌دلیل ناتوانی در بازپرداخت بدهی‌هایش، از سـوی این شـرکت آمریکایی- صهیونیستی تهدید شـده است. میزان پولی که کرکس از آرژانتین مطالبه کرده به‌قدری زیاد است که به گفته مقامات آرژانتین و کارشناسان مستقل، «قطعا» باعث ورشکستگی این کشور می‌شود... آرژانتینی‌ها نه به‌دلیل ناتوانی در بازپرداخت بدهی‌های خود به صندوق کرکس، که به‌خاطر همکاری با جمهوری‌اسلامی‌ایران بر سر پرونده آمیا تحت‌فشار قرار دارند و صهیونیست‌های خبیث پس از اینکه نتوانسته‌اند با تهدید، این کشـور را به توقف همکاری با ایران وادار نمایند، در پی انتقام هستند. بد نیست بدانید، بخشی از سخنرانی تاریخی اخیر رییس‌جمهور آرژانتین در مجمع‌عمومی سازمان‌ملل، که از سـوی رسانه‌های غربی اجازه پخش نیافت مربوط به همین مساله بود.

پیام مقام‌معظم‌رهبری به مناسبت کنگره عظیم حج:

مبارزان «جهاد» و «حماس» بر عزم و همت خود بیفزایند

پایگاه‌اطلاع‌رسانی‌مقام‌معظم‌رهبری:
حضرت‌آیت‌الله‌خامنه‌ای مقام‌معظم‌رهبری در پیامی به مناسبت کنگره عظیم حج، توجه به مسایل جهان اسلام و نگاهـی بلند و فراگیر به مهم‌ترین موضوعات مرتبط با امت اسـلامی را در صدر وظایـف و آداب حج‌گزاران دانستند و تاکید کردند: «اتحاد مسلمین، مساله فلسطین و نگاه هوشمندانه به تفاوت میان اسلام ناب محمدی و اسلام آمریکایی، سه‌اولویت اصلی جهان اسلام است که امت اسلامی باید با بصیرت و ژرف‌اندیشی، به وظیفه و تکلیفِ روزِ خود در قبال این موضوعات عمل کند.» متن پیام مقام‌معظم‌رهبری که صبح پنجشنبه در صحرای عرفات از سوی حجت‌الاسلام‌والمسلمین قاضی‌عسکر نماینده ولی‌فقیه و سرپرست حجاج ایرانی قرائت شد، به این شرح است:

«بسـم‌اللهِ‌الرّحمن‌الرّحیم؛ و الحمدللهِ‌ربّ‌العالمین و صلّی‌اللهُ‌علی‌محمّدوآله‌الطّاهرین؛ درود و سلامی از سرِ شوق و تکریم بر شما سعادتمندان که به دعوت قرآنیِ لبّیک گفته و به میهمانی خانه خدا شتافته‌اید. نخستین سـخن آن است که این نعمت بزرگ را قدر بدانید و با تامّـل در ابعاد فردی و اجتماعی و روحی و بین‌المللی این فریضه بی‌همتا، برای نزدیک‌شدن به هدف‌های آن تـلاش کنید و از میزبان رحیم و قدیر، برای آن کمک بخواهید. اینجانب همدل و همزبان با شما از پروردگار غفور و منّان درخواسـت می‌کنم که نعمت خود را بر شما تمام کند و چون توفیق سفر حج عطا کرده است، توفیقِ گزاردن حجّ کامل نیز عطا فرماید و آنگاه با قبول کریمانه خود، شـما را با دست پر و عافیت کامل روانه دیار خود سازد؛ ان‌شاءالله. در فرصت مغتنم این مناسک پرمغز و بی‌نظیر، به‌جز تطهیر و تعمیر معنوی و روحی که برترین و ریشه‌ای‌ترین دستاورد حج است، توجّه به مسایل جهان اسلام و نگاهی بلند و فراگیر به مهم‌ترین و اولویت‌دارترین موضوعات مرتبط با امّت اسلامی، در صدر وظایف و آداب حج‌گزاران است.

امـروز از جمله این موضوعات مهم و دارای اولویت، مساله اتّحاد مسلمانان و گشودن گره‌های فاصله‌افکن میان بخش‌های امّت اسلامی است. حج، مظهر وحدت و یکپارچگی و کانون برادری و همیاری اسـت. در حج باید همگان درس تمرکز بر مشترکات و رفع اختلافات را فرابگیرند. دست‌های پلید سیاست‌های استعماری از دیرباز تفرقه‌افکنی را برای تامین مقاصد شـوم خود در دسـتور کار داشـته‌اند، ولی امروز که به برکت بیداری اسـلامی، ملت‌های مسلمان دشمنی جبهه استکبار و صهیونیسـم را به‌درستی شناخته و در برابر آن موضع گرفته‌اند، سیاست تفرقه‌افکنی میان مسلمانان شدّت بیشتری یافته است.

دشـمن مـکار بر آن اسـت که بـا افروختن آتش جنگ‌هـای خانگـی میـان مسـلمانان، انگیزه‌های مقاومـت و مجاهـدت را در آنان به انحراف کشـانده، رژیم صهیونیستی و کارگزاران استکبار را که دشمنان حقیقی‌اند، در حاشیه امن قرار دهد. راه‌اندازی گروه‌های تروریسـتی تکفیری و امثال آن در کشورهای منطقه غربِ آسـیا ناشـی از این سیاسـتِ غدّارانه است. این هشداری به همه ماسـت که مساله اتّحاد مسلمین را امروز در صدر وظایف ملّی و بین‌المللی خود بشماریم.

موضوع مهمّ دیگر مساله فلسطین است. با گذشت ۶۵سـال از آغاز تشـکیل رژیم غاصب صهیونیست و فرازوفرودهای گوناگون در این مساله مهم و حسّاس و به‌خصوص با حوادث خونین سال‌های اخیر، دو حقیقت برای همه آشکار شده است: اوّل آنکه رژیم صهیونیست و پشـتیبانان جنایتکار آن، در قسـاوت و سـبعیت و پایمال‌کردن همه موازین انسـانی و اخلاقی هیچ حدّ و مرزی نمی‌شناسند. جنایت، نسل‌کشی، ویران‌گری، کشتار کودکان و زنان و بی‌پناهان و هر تعدّی و ظلمی را که از دستشـان برآید برای خود مباح می‌شـمرند و بـه آن افتخار هم می‌کنند. صحنه‌های گریه‌آور جنگ پنجاه‌روزه اخیر غـزّه، آخرین نمونه این بزهکاری‌های تاریخی است که البتّه در نیم‌قرن اخیر بارها تکرار شده است.

عکس: پایگاه اطلاع‌رسانی مقام معظم رهبری

دوّمیـن حقیقـت آن اسـت کـه این سـفّاکی و فاجعه‌آفرینی‌ها نتوانسـته است هدف سـردمداران و پشتیبانان رژیم غاصب را برآورده سازد. برخلاف آرزوی احمقانه اقتدار و اسـتحکامی که سیاست‌بازان خبیث برای رژیم صهیونیستی در سر می‌پروراندند، این رژیم روزبه‌روز به اضمحلال و نابودی نزدیک‌تر شـده است. ایسـتادگی پنجاه‌روزه غزّه محصور و بی‌پنـاه در برابر همه توانِ به‌صحنه‌آورده رژیم صهیونیست و سرانجام، ناکامی و عقب‌نشینی آن رژیم و تسلیم‌شدنش در برابر شروط مقاومت، نمایشگاه آشکار این ضعف و ناتوانی و بی‌بُنیگی است. این بدان معنی است که ملّت فلسطین باید از همیشه امیدوارتر باشد، مبارزان جهاد و حماس باید بر تلاش و عزم و همّت خود بیفزایند، کرانه غربی راه پرافتخار همیشـگی را با قدرت و استحکام بیشتر پی‌گیرد، ملت‌های مسلمان پشتیبانی واقعی و جدّی از فلسطین را از دولت‌های خود مطالبه کنند و دولت‌های مسلمان صادقانه در این راه گام نهند.

سـوّمین موضـوع مهـم و دارای اولویـت، نـگاه هوشمندانه‌ای است که فعّالان دلسوز جهان اسلام باید به تفاوتِ میان اسـلام ناب محمّدی و اسلام آمریکایی داشـته باشند و از خلط و اشـتباه میان این‌دو، خود و دیگران را برحذر بدارند. نخسـتین‌بار امام راحل بزرگ ما بـه تمایز این دومقوله همّت گماشـته و آن را وارد قاموس سیاسی دنیای اسـلام کرد. اسلامِ ناب، اسلامِ صفا و معنویت، اسلامِ پرهیزکاری و مردم‌سالاری، اسلامِ «اَشِدّاءُ عَلَی الکفّار رُحَماءُ بَینَهُم» است. اسلام آمریکایی، پوشاندن لباس اسلام بر نوکری اجانب و دشمنی با امّت اسلامی است. اسلامی که آتش تفرقه میان مسلمین را دامن بزند، به جای اعتماد به وعده الهی، به دشـمنان خدا اعتماد کند، به‌جای مبارزه با صهیونیسم و استکبار با برادر مسلمان بجنگد، با آمریکای مستکبر علیه ملّت خود یا ملت‌های دیگر متّحد شود، اسلام نیست؛ نفاق خطرناک و مهلکی است که هر مسلمان صادقی باید با آن مبارزه کند.

نگاه همراه با بصیرت و ژرف‌اندیشـی، این حقایق و مسایل مهم را در واقعیتِ جهان اسلام برای هر جوینده حقّی روشن می‌سازد و وظیفه و تکلیفِ روز را بی‌هیچ ابهامی معین می‌کند. حج و مناسک و شعائر آن فرصتِ مغتنمی برای کسـب این بصیرت اسـت و امید آنکه شما سـعادتمندان حج‌گزار از این موهبت الهی به‌طور کامل بهره‌مند گردید. همه شـما را بـه خدای بزرگ می‌سـپارم و قبولی تلاش شـما را از خداوند مسئلت می‌نمایم. والسّلام‌علیکم و رحمةاللهِ؛ سیدعلی خامنه‌ای؛ پنجم‌ذی‌الحجّه۱۴۳۵ مصادف با هشتم مهرماه ۱۳۹۳»

نگاهی به کتاب «دیپلماسی ایران و قطعنامه ۵۹۸»

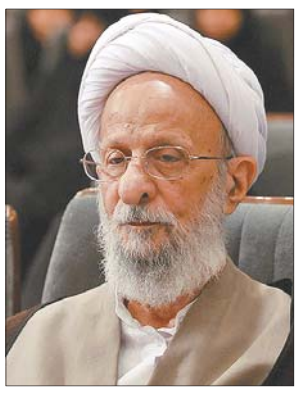
بخش دوم ناگفته‌هایی از قطعنامه ۵۹۸

در چنـد شـماره قبـل روزنامه «شرق» بر اساس کتاب «دیپلماسـی ایران و قطعنامه ۵۹۸» به بعضـی از رویدادها و موقعیت‌ها در عرصه دیپلماسی پرداخته شـد که پس از پایان جنگ ایران و عراق، زمینه ساز حل برخی از مهم‌ترین مسایل باقی‌مانده از جنگ در چارچوب قطعنامـه ۵۹۸ شـد. در ایـن بخش به رویداد مهم دیگری که به حل مهم‌ترین مساله مرتبط با جنگ، معرفی عراق به‌عنوان آغازگر جنگ، منجر شد می‌پردازیم. شکست نظامی عراق و خاتمه اشـغال کویت در اسـفند۱۳۶۹ دومین فرصت مهم را برای دیپلماسـی ایران رقم زد. موقعیت عراق به‌عنوان بازیگری منطقه‌ای به‌شدت تضعیف و در مقابل، جایگاه بین‌المللی ایران بیش از گذشـته رو به بهبود گذارده بود و حالا با بازگشـت به قرارداد الجزایر، عقب‌نشینی نیروها به مرزهای بین‌المللی و حل مساله اسرا موقعیتی برای دیپلماسی ایران فراهم آمده بود که بـرای اجرای بند ۶ قطعنامه ۵۹۸ درمورد مسـوولیت جنـگ خیز بردارد. اما برای دسـتیابی بـه این هدف مسـاله دیگری در منطقه زمینه‌ساز شد و آن ماجرای گروگان‌های غربی در لبنان بود که پای سازمان‌ملل به آن باز شـده بود زیرا دو مامور این سـازمان به نام‌های الک کولت، روزنامه‌نگار بریتانیایی که گزارش‌هایی برای موسسه سازمان‌ملل در امور پناهجویان فلسطینی در جنوب لبنـان تهیه می‌کرد و دیگـری ویلیام ریچارد هیگینز، سرهنگ ارتش آمریکا و عضو نیروهای حافظ صلح سازمان‌ملل در لبنان به تعداد گروگان‌های غربی در این کشور افزوده شده بودند. تقارن ماجرای گروگان‌ها با بند ۶ قطعنامـه را می‌توان اینگونه توضیـح داد: پـرز دکوییـار، دبیرکل سـازمان‌ملل که نگاه ایران در اجرای حسـاس‌ترین بنـد قطعنامـه به اقدامـات او دوخته شده بود در تلاش برای آزادی دو مامور سازمان به‌آرامی موقعیت خـود را به‌عنوان یک میانجی مورد اعتمـاد در حل مساله گروگان‌های غربی ارتقا داده بود و حالا ایران کلید حل مساله به‌نظر می‌رسـید. برخلاف ظاهر فریبنده این مقدمات، هیچ‌گونه نتیجه‌گیری غیراخلاقی در پشـت آنها وجود ندارد. جیاندومنیکو پیکـو، معاون دکوییار در کتـاب خود «مرد بدون اسـلحه» می‌نویسـد ایران می‌بایسـت از نفوذ خود بـرای آزادی گروگان‌ها بهره می‌گرفت و دبیرکل اجازه مـی‌داد تا یافته‌های هیات بی‌طرف تحقیق درباره جنگ اعلام شود. به عبارت دیگر موقعیت گزارش، ارتباطی با یافته‌های آن نداشت. نتایج گزارش توسـط استادانی صاحب صلاحیت و بر اساس شواهدی معتبر احراز و اعلام شده بود. سرانجام دبیرکل در روز ۹دسـامبر ۱۹۹۱ (۱۸آذر۱۳۷۱) طی گزارشی به شـورای امنیت درباره اجرای قطعنامه۵۹۸، شورا و افکار عمومی جهان را از مسوولیت عراق در دامن‌زدن به جنگ از طریق تجاوز به تمامیت ارضی یک کشور عضو مطلع کرد. چنانکه پیکو خاطرنشـان می‌کند آنچه در پایان کار انجام گرفت شکلی از یک معامله را داشت اما معامله‌ای که طی آن «حقیقت» در برابر «آزادی» اظهار می‌شد.

آیت‌الله‌مصباح‌یزدی:

۸۰سال زندگی کرده‌اند اما هنوز بیدار نشده‌اند

خبرگـزاری رسـا: رییـس موسسه آموزشی و پژوهشی امام‌خمینی(ره) با اسـتناد به آیـات و روایات، ریشـه همه مفاسـد اخلاقـی را غفلـت دانست و گفت: «غفلت موجب می‌شود انسان از حیوانات هم پست‌تر شده و مستحق جهنم شود.»

آیـت‌الله‌مـحمـدتقـی مصباح‌یـزدی در نخسـتین جلسـه درس اخـلاق سـال تحصیلی جدید در حسینیه حضرت‌امام‌خمینی(ره) قم گفت: «خداوند می‌فرماید غایت بسیاری از جن‌ها و انسان‌ها جهنم خواهد بود و این افراد کسانی هستند که نیروی عقلانی، تفکر و فهم صحیح به آنها داده شـده اما از آن اسـتفاده نمی‌کنند»

او بـا بیان اینکه برخی مادرزادی و بعضی هم بر اثر عواملی «صُمٌّ بُکْمٌ» هسـتند، گفت: «این افراد در قِیامت می‌گویند «لَوْ کُنّا نَسْـمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا کُنّا فِی أَصْحَابِ السّـعِیرِ» اگر اهل شنیدن بودیم اکنون در جهنم نبودیم؛ تفاوت اصلی انسان و حیوان در همین توجه است. برخی ۸۰سال عمر دارند اما هنوز بیدار نشده‌اند.»

عضو جامعه مدرسـین حوزه علمیه قم با اشاره به اینکه «عبارت‌های آگاهی، بیداری و هوشـیاری در مقابـل غفلـت، غرور و مسـتی اسـت»، گفت: «در روایات نیز این تعابیر بسـیار به‌کار رفته اسـت؛ می‌فرماید مسـتی‌ای که در اثر غفلت و غرور ایجاد می‌شـود، دیرتر از مستی شـراب برطرف می‌شود؛ افـرادی را سـراغ داریـم که ۸۰سـال زندگی کرده‌اند اما هنوز بیدار نشـده‌اند.» استاد اخلاق حـوزه علمیه قم ادامه داد: «این تعبیرات مشـخص می‌کنـد که از آدمـی انتظار می‌رود بـا آگاهی فراتر از افق حیوانات حرکت کند؛ انسان باید در رفتارهایش هوشـیار باشد و بیندیشد که کیست؟ کجاست و کجا خواهد رفت؟ اگر تابع غریزه خود باشـد با حیوان فرقی نمی‌کند.»

او بر اساس قرآن مشکلات اصلی بشر را ناشی از غفلت دانسـت و گفت: «طبق فرمایش قرآن کسی که دچار غفلت شـود مانند سـگ و الاغ است؛ این مهم‌ترین بدبختی بشر است که توجه نداشته باشد که چه مسوولیتی متوجه اوسـت و همواره با خود بگوید خوش باش و دم را غنیمت شمار.»

او با بیان اینکه «بنابر نظریه مأثور از قدمای فلاسفه یونان فلسـفه اخلاق تعیین ملاک خـوب و بدبودن اسـت»، افزود: «آنچه در کتاب‌های ما آمده اسـت و علمای ما تبعیت کرده‌اند، این اسـت که قوای انسان به سه‌شکل تقسیم‌بندی می‌شـوند، افراط، تفریط و اعتدال؛ در هرقوه‌ای افراط و تفریط بد است و ملاک خوبی حدوسـط و اعتدال است. اما رعایت اعتدال در همه امور فضیلت نیست چراکه گاهی در این زمینه تشکیک شده است اما چندان به این امر توجه نشده که آیا این حرف اسـاس عقلانی محکمـی دارد که بگوییم در همه‌چیز حدوسـط فضیلت اسـت؟ مثلا افراط در عبادت، کسب علم و تقوا هم رذیلت است؟»

سید احمد خمینی عکسی از دایی پدرش در شبکه‌های اجتماعی منتشر کرد

بهبود صادق طباطبایی و بازگشت او از «دوسلدورف» به ایران

شـرق: صادق طباطبایی چندی است که با سـرطان ریه دست‌وپنجه نرم می‌کند و حالا گویا پس از بهبود به ایران بازگشته است. او چند ماه گذشته در بیمارسـتانی در شهر «دوسلدورف» آلمان بستری شده بود و حالا انتشار تصاویری از او در شـبکه اجتماعی نشان از بهبود وضعیت جسمی او دارد. احمد خمینی، فرزند سید حسن خمینی به‌تازگی این تصاویر را روی شبکه اجتماعی منتشـر کرده اسـت. دکتر صادق طباطبایـی برادرخانم مرحوم حاج‌سیداحمدآقا خمینی است. او با طرح مطالبی در باب شبیخون فرهنگی، طلوع ماهواره و رسانه‌های تصویری، کتاب‌هایی را نگاشته و ترجمه کرده که از میان آنها می‌توان به «طلوع ماهواره و افول فرهنگ»، «تکنوپولی» و «زندگی»، « در عیـش مردن در خوشـی» و «زوال دوران کودکی» اشـاره کرد. صادق طباطبایی مجموعه خاطرات سیاسـی اجتماعی خود را در پنج‌جلد تدوین کرده که سه‌جلد آن تاکنون توسط نشر عروج منتشر شده است.

صادق در سـال ۱۳۲۲ در شهر قم متولد شـد. او فرزند آیت‌الله محمدباقر سلطانی‌بروجردی است. طباطبایی پس از گذراندن دوران دبیرستان در شهر قم و اقامت کوتاهی نزد امام‌موسی‌صدر (خواهرزاده خود) برای ادامه تحصیل راهی

آلمان شد. او در رشته شیمی با درجه تخصص در شیمی آلی در دانشگاه آخن و سپس در دانشگاه بوخوم به تحصیل در رشته بیوشیمی پرداخت و سرانجام موفق به اخذ درجه دکترا در رشته بیوشیمی، در شاخه آنزیمولوژی و ژنتیک شد و در ۳۲سالگی به مقام استادی در دانشگاه بوخوم آلمان نایل شد. طباطبایی در کنار تحصیل و رشـد و تکامل علمی، به کارهای اجتماعی و سیاسـی نیز پرداخته؛ از مبارزه در سازمان کنفدراسیون دانشجویان و محصلان ایرانی گرفته تا بنیانگذاری و عضویت او در اتحادیه انجمن‌های اسلامی دانشجویان در اروپا، آمریکا و کانادا و چند دوره دبیری روابط بین‌الملل آن سـازمان و نیز عضویت در کادر سـردبیری فصلنامه عقیدتی - سیاسی. او در ۱۲بهمن ۱۳۵۷ همراه امام خمینی به ایران آمد و ابتدا در وزارت کشـور، معاونت سیاسی و اجتماعی آن وزارتخانه و نیز برگزاری رفراندوم نظام جمهوری اسـلامی را عهده‌دار شـد. صادق طباطبایی سپس در دولت مهدی بازرگان معاونت سیاسی نخست‌وزیر و سـخنگویی دولت را بر عهده گرفته و به‌عنوان وزیر مشـاور این دولت، انجام وظیفه می‌کرده. بعد از استعفای بازرگان و تا شروع نخست‌وزیری شهید رجایی؛ او با حکم شـورای انقلاب، در سـمت سرپرست نخسـت‌وزیری منصوب شد. بسـیاری از هماهنگی‌ها و دیدارهای امام خمینی(ره) در زمان استقرار ایشان در دهکده نوفل لوشاتو فرانسه را صادق طباطبایی و بنی‌صدر، صادق قطب‌زاده، هاشمی‌رفسنجانی و آیت‌الله بهشتی بر عهده داشتند.

خبر

آیت‌الله علم‌الهدی:

امروز برای انقلاب نیرو می‌خواهیم نه برای اداره کشور

● **تدبیر:** آیت‌الله علم‌الهدی، خطیب جمعه مشهد با اشاره به اینکه عده‌ای فرصت‌طلب در کشور سعی در اداره کشـور با منطق ضدحسـینی دارند، تاکید کرد: این وضعیتـی که امروز در جامعه شـاهد آن هستیم این اسـت که عده‌ای می‌خواهند با منطق ضدحسینی ارزش‌های انقلاب ما را فدای شبکه‌های اجتماعـی کنند. وی با بیان اینکه امروز در کشـور نیـرو برای انقلاب می‌خواهیم نه برای اداره کشـور، افزود: بنیانگذار این انقلاب امام ما بود و حال عده‌ای فرصت‌طلب خوش‌گذران می‌خواهند همه‌چیز را به نفع خود و آن‌طور که می‌خواهند تمام کنند.

ادامه از صفحه اول

جنگ «مین» همچنان قربانی می‌گیرد

حمایت‌های افتراقی: اهمیت و ضرورت حمایت افتراقی بر مبنای اصل تبعیض مثبت نسـبت به برخی از قربانیان براساس متغیرهای فردی نظیر جنسیت و سن را نباید از یاد برد، به عنوان مثال طبیعتا پیامدها، نتایج و اختلال‌های پـس از ضربه اسـترس‌زا در کودکان به مراتب بیشـتر از بزرگسالان است و به همین دلیل حمایت‌های روانی فوری جهت ترمیم و فاصله‌گرفتن از رویداد ضربه‌زننده ضروری به نظر می‌رسـد. برای نمونه تفکرات تکراری و خواب‌های وحشـتناک درباره انفجار کـه از علایم اصلی این اختلال است به‌وضوح در کودکان روستای نشکاش دیده می‌شود. حمایت افتراقی و ویژه به‌دلیل وضعیت خاص قربانی باید در نظر گرفته شود و حمایت‌ها متناسب با نیازها و مشکلات قربانی باشـد و در معنای دیگر به‌دنبال رفتار به‌مثابه برابر باشیم نه رفتار برابر با قربانیان. امروز ۲۶سال پس از پایان جنگ، حال به هر دلیلی پاکسـازی کامل انجام نشـده و مین‌ها و مهمات منفجرنشده کماکان وجود دارند و قربانی می‌گیرند. در چنین وضعیتی این تعهد و مسوولیت جدی بر دولت است که با همه توان در جهت کاهش آلام قربانیان این مواد بکوشد.

***کارشناس ارشد حقوق جزا و جرم‌شناسی**
پژوهشگر حقوق قربانیان جنگ

آب؛ غفلت دیروز، بحران امروز

به‌عنوان مثال در منطقه‌ای مانند دشت مشهد با وجود اینکه بخش خدمات و گردشـگری (با مصرف حدود ۱۹درصد از سهم آب منطقه) نقش غالب را در اقتصاد منطقه به‌عهده دارد (بهره‌وری آب در بخش خدمات در دشـت مشهد بیش از ۳۰ برابر بهره‌وری آب در بخش کشاورزی آن است)، بیش از ۷۵درصد از سـهم مصرف آب (به‌خصوص از منابع زیرزمینی) همچنان به بخش کشـاورزی اختصاص دارد. آنچه که باعث شـده امروز احسـاس مشـکل کنیم، آن است که در گذشـته از ارثیه‌ای که داشتیم مصرف می‌کردیـم و ذخیره آن هنوز پـر بود؛ ولی باید یک روز به انتظار تهی‌شـدن آن می‌نشسـتیم و اکنون آن‌روز فرارسیده و ما بی‌خبر از این واقعیت همچنان با همان شـدت و حدت به بهره‌بـرداری خود از این ارثیـه ادامه می‌دهیم. نکتـه دوم در موضوع بحران آب آن اسـت که هرچند مشکلاتی مربوط به آب را به‌عنوان معلول‌هایی به صورت نشـانه‌هایی از قبیل خشک‌شـدن دریاچه‌ها، شورشدن منابع آب، پایین رفتن تراز آب‌های زیرزمینی و... در بخش آب مشاهده می‌کنیم، باید توجه داشته باشیم که نیروهای محرک اصلی برای اینگونه مشـکلات در خارج از بخش آب ریشـه دارند. مواردی مانند سیاست‌های اقتصادی- اجتماعی (در زمینه توسعه کشاورزی و صنایع آب‌بر و استقرار نامتوازن جمعیت) به توسعه فعالیت‌هایی منجر می‌شـوند که به‌شـدت بـه آب نیـاز دارند و وابسـته‌کردن بخش قابل‌توجهی از معیشت مردم به اینگونه فعالیت‌ها، گره کوری بر مشـکل مصرف بی‌رویـه از منابع آب می‌زند که بازکردن آن تنها به دست مهندسـان آب امکان‌پذیر نیست و مداخله و همکاری متخصصان حوزه‌های دیگر مانند اقتصاد، علوم‌اجتماعی و حتی علوم‌سیاسی را به مدد می‌طلبد.

*** استادیار گروه مهندسی منابع آب**
دانشگاه تربیت‌مدرس

منافع ملی و تعیین رژیم حقوقی «خزر»

همچنین اینکه روسـیه، قزاقستان و جمهوری آذربایجـان در غیاب ایران و ترکمنسـتان به توافق نهایی حول قلمـرو ارضی خود در سـواحل دریای خزر رسیده‌اند نیز تا زمان توافق نهایی برای تعیین رژیم حقوقی خزر چندان مشروعیت حقوقی نخواهد داشت. خزر یک دریای بسته است که قوانین خاص خود را دارد و هرگونه توافق نهایی باید با پذیرش هر پنج‌کشـور ساحلی آن انجام گیرد. به یقین رسیدن به توافق در خزر یک خواسـت و ایده مطلوب است اما به شـرط آنکه منافع ملی کشور در بهترین نوع معامله ممکن انجام بگیرد. ارجاع و موافقت سـران کشورهای حاشـیه خزر در آستاراخان برای تعیین تقریبی زمـان ۲۰۱۶ برای ایـن توافق نهایی، خود به خوبی نشـان می‌دهد که هنوز طـرف ایرانی و تا حدودی ترکمنستان به چیدمان مطرح شده فعلی برای تعیین رژیم حقوقی خزر قانع نشده‌اند.